

MÍSTOPIS - PAMÁTKY A ZAJÍMAVOSTI

Modrava (990 m n. m.) - známá horská rekreační obec, východiště mnoha zajímavých vycházek do vysoké Šumavy. Je střediskem zimních sportů. Typickou dominantou Modravy je Klostermannova chata, postavená v r. 1924 Klubem českých turistů. U Roklanského potoka dosud stojí budovy, které patřily v minulosti k Bienertově továrně na výrobu ozvučných desek. V obci Informační pavilon "Les na křižovatce".

Filipova Huť (1 093 m n. m.) - nejvýše položená šumavská osada, rázovitá stavení se zachovalými původními stavebními prvky. Dobré rozhledy, zvláště na bavorský Roklan.

Horská Kvilda (1 070 m n. m.) - typická horská obec, roztroušená na loukách v mělkém údolí a po náhorní rovině v jižní části Pláni. U Hamerského potoka a jeho přítoku se zachovala sejpová pole, pozůstatky středověkého rýžoviště zlata, nejvýše položeného v Čechách (archeologická památka). Ideální terény pro lyžařskou turistiku.

Antýgl (905 m n. m.) - kulturní památka - původně sklárna, později Královácký dvorec, pak hostinec. V r. 1964 byla skupina stavení opravena v původním stylu a i s okolím upravena na autokempink.

Vchynicko-Tetovský plavební kanál - postavený v letech 1799-1800 J. Rosenauerem spojoval Vydru s Křemelnou a obcházel nesplavný úsek Vydry. Celý systém umožňoval dopravu dřeva z vysokých šumavských poloh do Otavy a dále do vnitrozemí. Od r. 1939 slouží část kanálu jako přivaděč vody pro hydroelektrárnu na Čeňkově Pile. Celé dílo je chráněno jako technická památka.

Povydří - naučná stezka - kaňonovité údolí mezi Antýglem a Čeňkovou Pilou. Vydra zde připomíná svým balvanitým korytem a četnými peřejemi dravé alpské ledovcové řeky.

Tříjezerní slat' (1 066 m n. m.) - malé vrchovištní rašeliniště s jezírky pod JV svahem Oblíku. Naučná minizezka s povázkovým chodníkem a informačními panely umožňuje pohodlnou prohlídku typické vegetace rašelinišť soustředěné na malé ploše.

Březník (1 133 m n. m.) - nad soutokem Luzenského a Březnického potoka stojí hájenka, známá z románové tvorby K. Klostermanna. Jižním směrem pěkný výhled na půvabný kamenitý vrchol Luzného (SRN). Luzenské údolí je nejdeštivější místo na Šumavě.

Rokyta (930 m n. m.) - roztroušená zástavba horských domů. Informační středisko Správy NP a CHKO Šumava. Venkovní geologická expozice hornin Šumavy - na volné ploše shromážděny vzorky hornin z území Národního parku a Chráněné krajinné oblasti Šumava. Součástí expozice je pavilonek s informacemi.

VYCHÁZKY Z MODRAVY

Na Kvildské pláň - nejhezčí vycházkový okruh na horním toku Vydry - vede převážně otevřenou krajinou, po horských loukách s dalekými výhledy. Z Modravy cesta stoupá na Filipovu Huť (známé pohledy na Roklan a hraniční hřebeny), z Březové hory mírně klesá na louky kolem Horské Kvildy. Nízké smrky, roztroušené na sejpových polích při Hamerském potoce, jsou tvarovány extrémně nízkými teplotami v této mrazové kotlině. Pod Horskou Kvildou vchází cesta do I. zóny - Povydří, pokračuje při Hamerském potoce až k jeho soutoku s Vydrou (nad mostem autokempink Antýgl) a přes Rokyty stoupá na Vchynickou terasu. Na Modravu vede pohodlná vrstevnicová cesta s vyhlídkami. Na svazích Adamovy hory byla velkoplošnými melioracemi zničena nejbohatší šumavská lokalita hořce panonského.

Modrava - po zelené Filipova Huť 2,5 km - Horská Kvilda 4,5 / 7 km - po modré Antýgl 4 / 11 km - po červené Modrava 6 / 17 km.

Na Javoří Pílu - příjemná vycházka údolím Roklanského potoka kolem Rybárny na Javoří Pílu. Místy je možné přes údolí pozorovat zvýšené okraje některých vrchovišť. Z Javoří Píly možno pokračovat na vyhlídkovou věž na Poledníku. Zpáteční cesta se stáčí přes rozcestí pod Oblíkem k Tříjezerní slati (naučná minizezka, přístup od 15. 5. do 15. 10.). Na Modravu je možno se vrátit buď přes Rybárnu nebo přes Rokyty a Vchynickou terasu.

Modrava - po červené Rybárna 2,5 km - Javoří Píla 3 / 5,5 km - po modré pod Oblíkem 1,5 / 7 km - po žluté Tříjezerní slat' 0,5 / 7,5 km - Rokyta 4 / 11,5 km - po červené Modrava 5,5 / 17 km.

Na Březník - nenáročná vycházková cesta údolím Modravského potoka k okraji Luzenského údolí. Od bývalé hájenky jeden z nejhezčích pohledů přes slatě v Luzenském údolí na vrchol Luzného (SRN).

Modrava - po modré Březník 7,5 km - po zelené Cikánská slat' 4 / 11,5 km - Modrava 3,5 / 15 km.

Při návštěvě Národního parku Šumava dodržujte Návštěvní řád, dbejte pokynů strážní služby a obračejte se na strážce se svými dotazy a připomínkami.

Přejeme Vám příjemný pobyt v Národním parku Šumava.

Správa NP a CHKO Šumava

Vydala Správa NP a CHKO Šumava ve Vimperku v roce 2000.

Neprodejně.

Kresba: L. Kovář

NÁRODNÍ PARK
CHRÁNĚNÁ KRAJINNÁ OBLAST
ŠUMAVA

MODRAVSKO

Oblast patří k jižní části Kochánovských plání, které jsou se svojí nadmořskou výškou 800 - 950 m ze Šumavských plání nejnižší. Z vrcholů, které vrobí plochou pánev středního toku Křemelné, jsou nejvýraznější: na severu Vysoký hřbet (1 078 m), na východě Křemelná (1 125 m), na jihu Poledník (1 315 m) a na jihozápadě Plesná (1 336 m). V blízkosti Prášil leží dvě jezera ledovcového původu - jezero Laka a Prášilské jezero.

Vojenský prostor

Vznik hraničního pásma a vojenského prostoru v poválečných letech znemožnil na mnoha místech udržet extenzivní způsob hospodaření. Řada míst se tak postupně začala vyvíjet cestou samovolného vývoje, protože zachování většiny bezlesých ploch je závislé na neustálém působení člověka.

Tyto tzv. sukcesní plochy mají pro ochranu přírody značný význam. Je zde možné sledovat vývoj území, které bylo dříve využíváno člověkem a nyní je ponecháno bez dalšího zásahu. V těchto podmínkách se pak mohly rozvíjet populace vzácných rašelinných rostlin, čímž vznikly ojedinělé lokality, které nemají obdoby prakticky nikde v republice.

Nejcennější společenstva národního parku:

Jezera a vodní toky - některé vzácné druhy rostlin najdeme pouze v šumavských ledovcových jezerech. V karových stěnách těchto jezer přežívá řada druhů z doby ledové. Horní úseky vodních toků jsou lemovány posledními zbytky přirozených pobřežních porostů.

Horské louky - na některých místech původních lesů vznikla činnost člověka druhově výjimečná, bohatá luční společenstva. Jejich zbytky se místy zachovaly nejen díky klimatickým podmínkám, ale i dosud dožívajícím tradičním způsobům hospodaření.

Slatě a mokřady - území nenahraditelná svým významem v koloběhu vody v přírodě. Díky místnímu klimatu a zvláštním vodním podmínkám jsou místem výskytu mnoha vzácných druhů.

Horské lesy - většina plochy národního parku je pokryta lesy pozměněnými lidskou činností. Na některých místech se však zachovaly přirozené porosty, kde zánik starých stromů i zmlazení probíhá zcela vyrovnaně, bez ovlivnění člověkem.

Sukcesní plochy - sukcese = samovolný vývoj - některá místa dříve pozměněná a využívaná člověkem zůstala ponechána svému přirozenému vývoji. Postupně se sem vracejí původní druhy rostlin i živočichů a tyto plochy se tak stávají jedinečným územím pro poznání přírodních zákonitostí.

